

7 oktober 2024, jubileumdag Pro Vita in Bodegraven

Welkom

Tista Bobbink

Vandaag heet ik u allemaal heel hartelijk welkom. Over een periode van 40 jaar zijn we vanuit verschillende perioden hier bij elkaar. Mensen van het eerste uur, tot en met nieuwe mensen van nu. Dat ervaar ik als bijzonder waardevol op het moment dat het nog mogelijk is om het estafettestokje letterlijk door te geven. Dat is terecht een feestdag!

Er is sinds 1983 veel gebeurd. Pro Vita deed mee aan debatten, evaluaties, adviezen en kritieken. We zullen daar dadelijk meer over horen.

Maar minstens zo belangrijk is de tijd waar we nu in staan. De bescherming van het mensenleven en de menselijke waardigheid staan erg onder druk. Juist het begrip mensenrecht en menselijke waardigheid worden ingezet tegen het leven zelf. We zien dat in het abortusdebat, maar ook in de voorgenomen regeling tot levensbeëindiging van kinderen tot 12 jaar.

Onlangs was er een mars voor het leven in Keulen. Er was niet alleen een mars, maar ook een tegendemonstratie die nog meer mensen op de been bracht. De burgemeester van Keulen, Henriette Reker, zei:

'Ten diepste gaat het bij deze Mars voor het Leven om de vraag of vrouwen zeggenschap hebben over hun lichaam en hun gezondheid. Dat recht mag niemand hen betwisten. Ik denk dat het goed is dat veel mensen in Keulen zich tegen deze Mars verzetten.'

Maar - is dat ook zo? Waren vrouwen voordat zij zwanger werden dan niet autonoom? Is vruchtbaarheid een gebrek in zelfbeschikking?

Dit voorjaar wees Jolanda mij op de theorie van Martha Albertson Fineman. Zij ontwikkelde Vulnerability theory. Niet vrijheid en autonomie zijn onze wezenskenmerken, die we graag in ons vaandel voeren. Maar onze kwetsbaarheid en afhankelijkheid van anderen, die zijn wezenlijk en verbonden aan onze lichamelijkeheid. Denken vanuit kwetsbaarheid, kan dat ons verder helpen?

Vandaag is ook belangrijk om ons op de toekomst van onze vereniging te oriënteren. Dat zullen we vanmiddag doen.

Bij elkaar denk ik dat we vandaag een prachtig en interessant programma hebben.

Hoe we over 40 jaar naar elkaar toe reiken is wel gebleken toen we Dr. Van der Horst uitnodigden. We dachten hem te interviewen, maar hij is te zeer op leeftijd om dat te kunnen doen. Maar hij heeft ons een brief geschreven en is zo toch bij ons.

...

Met deze ontroerende wens open ik onze bijeenkomst. Ik geef het woord terug aan Mirjam.